

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry v právní věci

žalobkyně: **Obec Dolní Roveň, IČ 00273503**
sídlem Dolní Roveň 1, 533 71 Dolní Roveň
zastoupená Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou se sídlem
Olomoucká 35, Mohelnice 78985

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
nám. Republiky 12, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2021, č. j. KrÚ 50870/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně napadla žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v záhlaví specifikované rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Holicích, odboru životního prostředí, jakožto správního orgánu prvního stupně ze dne 25. 3. 2021, č. j. MUHO/07196/2021, kterým byl schválen stavební záměr a vydáno povolení k nakládání s podzemními vodami – k vrtané studni HVC – 1 na pozemku parc. č. 184/27 v kat. úz. Horní Roveň.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že správní orgán prvního stupně vydal ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku týkající se dvou průzkumných hydrogeologických vrtů HVC-2 a HVC-3 dle § 17 odst. 1 písm. i) vodního zákona na pozemcích parc. č. 203/10 a 184/24 v katastrálním území Horní Roveň. Žalobkyně měla za to, že se jedná o první krok směřující k následným správním povolením, kterými by bylo možné na území obce realizovat stavbu – dostavbu farmy dojnic, která by výrazně negativně zasáhla životní prostředí v obci a její obyvatele a došlo by také ke značnému odběru vody z vodních zdrojů. Žalobkyně namítala, že tvrzení vyplývající ze studie, která uvádí, že negativní jevy se budou projevovat jen minimálně, není ničím potvrzeno a jde jen o hypotetickou úvahu. Tvrdila, že povolený průzkum zasahuje do oblasti podzemních vod, když oba hydrogeologické vrty budou v hloubce do 30 m a není přitom podložen žádný věrohodný podklad, že takto hluboké vrty nemohou zasáhnout zdroje podzemních vod. Žalobkyně nesouhlasila s vyjádřením žalovaného, že dostavba farmy dojnic je jiným samostatným záměrem, který není předmětem uděleného souhlasu. Žalobkyně se domnívala, že toto tvrzení je formalistické a nepravdivé, neboť vrtané studny se týkají výhradně záměru dostavby farmy dojnic, nejedná se o samostatné studny. Samotné napadené rozhodnutí má tak vytvořit předpoklady k dostavbě farmy dojnic. Žalobkyně měla za to, že žalovaný měl vzít při rozhodování také v potaz připravovaný ústavní zákon o ochraně vody.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

3. Žalovaný označil žalobu za blanketní bez žalobních bodů a navrhoval její odmítnutí, eventuálně její zamítnutí.
4. Žalovaný předně uvedl, že žalobou napadeným rozhodnutím nebylo rozhodováno ve věci, kterou žalobkyně v žalobě věcně napadá. V žalobě označeným rozhodnutím žalovaného č. j. KrÚ 50870/2021 ze dne 23. 6. 2021 rozhodl o odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Holice, odboru životního prostředí, č. j. MUHO/07196/2021 ze dne 25. 3. 2021, které se týkalo schválení stavebního záměru a povolení k nakládání s podzemními vodami – k jejich odběru k vrtané studni HVC-1 na pozemku parc. č. 184/27 v kat. úz. Horní Roveň. Žalobní argumentace se netýká právě uvedeného rozhodnutí, ale rozhodnutí Městského úřadu Holice, odboru životního prostředí, č. j. MUHO/07196/2021 ze dne 25. 3. 2021, kterým byl vydán souhlas ke geologickým pracím – průzkumným vrtům HVC-2 a HVC-3 na pozemcích

parc. č. 203/10 a 184/24 v kat. úz. Horní Roven, a o němž bylo rozhodnuto v jiném odvolacím řízení. Obsah podané žaloby se vztahuje nikoliv k napadenému rozhodnutí, ale k jinému rozhodnutí, a není tak z žaloby patrné, z jakých důvodů žalobkyně považuje napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné. Žalovaný namítal, že věcná argumentace týkající se rozhodnutí o souhlasu ke geologickým pracím (hydrogeologické vrty), nemůže objasnit, proč žalobkyně považuje za nezákonné rozhodnutí, které se týká schválení stavebního záměru a povolení k nakládání s podzemními vodami (vrtaná studna).

5. Jinak žalovaný setrval na stanovisku vyjádřeném v napadeném rozhodnutí. Namítal, že záměr dostavby farmy dojnic je jiným samostatným záměrem, který nebyl předmětem odvoláním napadeného rozhodnutí. Případná dostavba farmy dojnic bude muset před samotným povolením projít posuzovacím a povolovacím procesem. Stavba vrtané studny HVC-1 nezpůsobí negativní vlivy zápachu, hmyzu či dopravy, ani nebude ohrožena dodávka pitné vody pro obyvatelstvo žalobkyně. Z řízení také nevyplynuly žádné skutečnosti, které by naznačovaly ohrožení stávajících vodních zdrojů v území nebo ohrožení zásobování vodou obyvatelstva jako veřejného zájmu provedením vrtané studny HVC-1. Žalovaný považoval napadené rozhodnutí za věcně správné a zákonné.

IV. Shrnutí dalších podání účastníků

6. V podání nazvaném „*Upřesnění a závěrečný návrh*“, doručeném krajskému soudu 9. 11. 2021, žalobkyně – v reakci na předchozí výzvu soudu k upřesnění – uvedla, že správní žaloba směřuje proti v žalobě označenému rozhodnutí žalovaného č. j. KrÚ 50870/2021 ze dne 23. 6. 2021. S napadeným rozhodnutím žalobkyně nesouhlasí, neboť by jeho realizace výrazně zasáhla životní prostředí v obci a byla by prvním krokem k povolení, na základě kterého by bylo možné realizovat stavbu dostavby farmy dojnic, která by významně zasáhla a ohrozila podmínky v obci. Žalobkyně namítala, že stavba hrubě zasahuje do oblasti podzemních vod. Rozšířením farmy dojnic, jejímž předpokladem je povolení předmětné vrtané studny, by došlo k nárůstu negativních vlivů v blízkosti obydlí a značnému odběru vody z vodních zdrojů. Žalobkyně namítala nedostatečnost a sporovala nezávislost a objektivnost hydrogeologického posudku, z něhož správní orgány vycházely. Namítala nesprávné právní vyhodnocení věci žalovaným, když toto vyhodnocení je založeno na nerovnosti účastníků řízení. Tvrdila, že napadené rozhodnutí vytváří zcela nedůvodně situaci potencionálního nedostatku vody na území obce a vstupuje tak do pokojného stavu s aktuálními dodávkami vody.

V. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., vycházející ze skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.

8. Žaloba není důvodná.
9. Správní žalobou doručenou krajskému soudu dne 17. 8. 2021 žalobkyně napadla rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 23. 6. 2021, č. j. KrÚ 50870/2021. Napadené správní rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 7. 7. 2021. Napadené rozhodnutí se týkalo stavebního záměru na stavbu „Vrtaná studna HVC-1“ na pozemku parc. č. 184/27, kat. úz. Horní Roveň, které bylo v prvním stupni vydáno Městským úřadem v Holicích dne 25. 3. 2021, pod č.j. MUHO/07196/2021. Žalobní námitky se zjevně týkaly jiného rozhodnutí, a to konkrétně rozhodnutí Městského úřadu Holice, odbor životního prostředí, jakožto správního orgánu prvního stupně, jenž vydal dne 2. 3. 2021 rozhodnutí č. j. MUHO/04903/2021, kterým byl vydán souhlas ke geologickým pracím – vrtům HVC-2 a HVC-3 na pozemcích parc. č. 203/10 a 184/24 v kat. úz. Horní Roveň. O odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhodl žalovaný dne 3. 5. 2021 pod č. j. KrÚ 29349/2021.
10. Napadeným rozhodnutím žalovaného tak nebylo rozhodováno ve věci, proti níž žalobkyně v žalobě uplatňuje žalobní námitky (žalobní body). Na tento rozpor upozornil žalovaný, neboť nebylo zřejmé, jaký správní spis má soudu předložit a k jakému rozhodnutí má směřovat své vyjádření. V souvislosti s výzvou soudu k upřesnění, jaké rozhodnutí je žalobou napadáno, žalobkyně učinila shora rekapitulované podání („Upřesnění a závěrečný návrh“); zde upřesnila, že žaloba skutečně směřuje proti označenému rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje č. j. KrÚ 50870/2021 ze dne 23. 6. 2021, kterým bylo rozhodnuto o odvolání proti rozhodnutí o schválení stavebního záměru stavby vrtané studny HVC-1 na pozemku parc. č. 184/27, kat. úz. Horní Roveň, a zároveň v něm vymezila důvody správní žaloby proti tomuto rozhodnutí. Toto podání bylo soudu doručeno dne 9. 11. 2021.
11. Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. platí, že *rozšířit žalobu na dosud nenapadané výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může [žalobce] jen ve lhůtě pro podání žaloby*.
12. Podle ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. přezkoumá soud napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Toto ustanovení vyjadřuje dispoziční zásadu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, podle níž platí, že pro rozsah soudního přezkumu je zásadně určující žaloba, resp. žalobní námitky (žalobní body), k tomu například také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78: *„Uvedení žalobních bodů je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným – nicméně srozumitelným a jednoznačným – vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat*.
13. Na základě shora uvedeného se tak krajský soud mohl věcně zabývat argumentací v původně doručené správní žalobě ze dne 17. 8. 2021, neboť následně doručené podání („Upřesnění a závěrečný návrh“), v němž byly nově uplatněny žalobní námitky proti napadenému rozhodnutí, bylo krajskému soudu doručeno dne 9. 11. 2021, tedy až po uplynutí lhůty k podání správní žaloby. K těmto námitkám, resp. žalobním bodům,

tak krajský soud nemůže přihlížet, neboť byly uplatněny opožděně. Krajský soud tak mohl podrobit napadené rozhodnutí věcnému přezkumu jen z hlediska námitek uvedených v žalobě. Vzhledem ke skutečnosti, že se zde uplatněné žalobní body vztahovaly ve značné míře k jinému než napadenému rozhodnutí, byla možnost věcného přezkumu ze strany krajského soudu značně omezena.

14. Námitky směřující k nezákonnosti souhlasu s povolení průzkumných vrtů označených jako HVC-2 a HVC-3 nemohou mít vliv na zákonnost rozhodnutí, týkajícího se vrtané studny označené jako HVC-1 na jiném pozemku, než jsou vrty HVC-2 a HVC-3. Mimo to argumentace žalobkyně v tom směru, že tyto geologické práce povedou ve svém důsledku k zásahu do životního prostředí v obci a zhoršení životních podmínek jejích občanů, zůstává v rovině tvrzení, k jejichž prokázání žalobkyně soudu nepředložila ani neoznačila žádný důkaz. Totéž platí o tvrzení o zásahu vrtů do oblasti podzemních vod. Stejně tak ničím neprokazovaná jsou tvrzení žalobkyně o tom, že realizace farmy dojnic, jejíž přípravu představují napadené geologické vrty, povede k důsledkům, jako je znehodnocení cen pozemků a staveb, vylidňování obce, zásah do vlastnického práva vlastníků nemovitostí, zvýšení zápachu, zvýšení množství létajícího hmyzu a zvýšení intenzity dopravy. Toto ovšem krajský soud uvádí pouze nad rámec nutného odůvodnění, neboť je patrné, že ani v případě, že by žalobkyně ve vztahu k těmto tvrzeným skutečnostem své důkazní břemeno unesla, stěží by mohlo jít o okolnosti, které by mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci povolení vrtané studny HVC-1.
15. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí lze jako relevantní vyhodnotit žalobní námitku, v níž žalobkyně tvrdila, že vybudováním studní pro odběr vody „může velmi reálně dojít k ohrožení podzemních zdrojů vody pro občany obce“. Toto tvrzení však nemá oporu ve spisovém materiálu, neboť z posudku odborně způsobilého hydrogeologa, který je součástí správního spisu, vyplývá, že vrt HVC-1 je možné využívat k čerpání podzemní vody bez výraznějšího vlivu na okolí. Jiný důkaz k prokázání opaku žalobkyně nenavrhla provést ani ve správním řízení, ani v řízení soudním. Námitka tedy není důvodná.
16. Jako relevantní lze vyhodnotit též žalobní námitku týkající se nesouhlasu se závěrem žalovaného, že dostavba farmy dojnic je samostatným záměrem bez souvislosti s napadeným rozhodnutím. Žalobkyně totiž vyjádřila přesvědčení, že vrtané studny se dotýkají záměru dostavby farmy dojnic. Jak se podává z napadeného rozhodnutí a také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nebyl tento záměr, tj. dostavba farmy dojnic, v žádném rozsahu předmětem správního řízení v prvním stupni, ani v řízení odvolacím. Případné vlivy záměru dostavby farmy dojnic tak budou předmětem posuzování v samostatném správním řízení, kde také žalobkyně bude moci uplatnit námitky a tvrzení vztahující se k vlivům realizace záměru na život v obci; jejich uplatnění v nyní posuzované věci však nelze vyhodnotit jinak než jako předčasné a tedy nepřijatelné.
17. Nepřípadnou shledal i argumentaci dosud neschváleným ústavním zákonem o ochraně vody, který není platnou součástí právního řádu a není tedy důvodu na něj brát zřetel. Záměr ústavního zákona by snad mohl svědčit o existenci veřejného zájmu; ten lze

však dostatečně dovodit i ze stávající právní úpravy. Vzhledem k výše zmíněným závěrům hydrogeologického posouzení se nyní nejví, že by vrtaná studna HVC-1 jakkoli narušovala veřejné zájmy na úseku ochrany vod.

18. Pro úplnost je nutné uvést, že ve vztahu k podané žalobě krajský soud neshledal důvody pro postup podle § 37 odst. 5 s. ř. s., podle něhož předseda senátu usnesením vyzve podatele k odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu; nedoplní-li podatel ve lhůtě podání a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, o čemž podatele ve výzvě poučí. V souvislosti s chybějící náležitostí správní žaloby – alespoň jediným projednatelným žalobním bodem podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. – by bylo možno k aplikaci ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. přistoupit tehdy, pokud by žaloba neobsahovala nic, čím by se mohl soud věcně zabývat. V posuzované věci však žalobkyně tuto materii pro věcný přezkum v žalobě poskytla; závěr, že se svou podstatou jedná o námitky vztahující se k jinému rozhodnutí a tedy o námitky ve vztahu k napadenému rozhodnutí nedůvodné, je již závěrem učiněným v rámci věcného posouzení a bylo tedy na místě o žalobě věcně rozhodnout. Odmítnutí žaloby usnesením by bylo vyhrazeno situaci, kdy by soud neměl nic, čím by se mohl věcně zabývat. Soud nebyl oprávněn žalobkyni poučovat o tom, že jí vznesené námitky se věcně týkají jiného rozhodnutí a že tedy ve vztahu k jí napadenému rozhodnutí jsou neopodstatněné, neboť tím by předjímal věcné posouzení a zároveň by se stavěl do role žalobkynina advokáta, kdy by za ni nepřímou dotvářel žalobní argumentaci. Tím by ovšem nepřipustně vybočil z role nezávislého arbitra sporu a zcela by popřel dispoziční zásadu.

VI. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobkyní jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. *a contrario*). Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o žalobě příslušelo, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice 30. března 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu